

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องคงอยู่บนตะแลงแกงแห่งการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลายเป็นทองคำแท้
- คำถาม:** พลังอะไรที่เปลี่ยนสายตาอาชญากรของลูกในทันที?
- คำตอบ:** เมื่อลูกดวงวิญญาณได้รับพลังของดวงตาที่สามแห่งความรู้ ความเป็นอาชญากรทั้งหมดก็จบสิ้นลง ศรีมัทของพ่อคือ ลูกทุกคนเป็นพี่น้องกัน และเป็นพี่น้องชายหญิง ดวงตาของลูกจะต้องไม่กลายเป็นอาชญากร ลูกต้องอยู่ในความซาบซึ้งของการจดจำระลึกถึงเสมอ โศกที่มหัศจรรย์! พระเจ้ากำลังสอนเรา! คิดเช่นนั้น แล้วลูกจะอยู่อย่างซาบซึ้ง

โอมซานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกๆ รู้ว่าพ่อทางจิตที่เป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน นั้นสมบูรณ์พร้อม และท่านไม่เคยมีสนิมในตัวท่าน ชีพบาบาจะพูดว่าท่านมีสนิมในตัวท่านหรือไม่? ไม่อย่างนั้นแน่นอน! ดาฉันนี้ถูกปกคลุมด้วยสนิมเต็มไปหมด พ่อได้เข้ามาในเขา เขาจึงได้รับการช่วยเหลือเช่นนั้น สิ่งหลักคือดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์โดยการมีสนิมของกิเลสทั้งห้าอยู่ภายในพวกเขา ยิ่งลูกจดจำพ่อมากแค่ไหน สนิมจะถูกขจัดออกไปอยู่เรื่อยๆ มากเท่านั้น ลูกเคยได้ฟังเรื่องราวของหนทางความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า สิ่งที่ลูกได้ยินในเวลานี้พิเศษสุดเวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้จากมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่ในสติปัญญา ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในชุมนุมทางจิตอื่นใด ตามแผนของละคร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และเฝ้าแต่ประณามท่าน พวกเขาไม่เข้าใจว่านี่คือละคร และผู้สร้างและผู้กำกับก็ถูกผูกไว้กับละครด้วยเช่นกัน แม้ว่าจะมีการจดจำท่านในฐานะผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกก็รู้ว่าท่านก็ก้าวไปตามรางของละครด้วยเช่นกัน บาบามาที่นี้ด้วยตัวท่านเอง และอธิบายให้กับลูกๆ ท่านพูดว่า: พ่อสอนลูกตามบทบาทที่ไม่สูญสลายที่บันทึกไว้ในดวงวิญญาณของพ่อ สิ่งใดก็ตามที่พ่ออธิบายแก่ลูกนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานี้ลูกต้องกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดนี้ คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า พ่อพูดว่า: ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามและกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ไม่มีมนุษย์คนใดพูดว่าลูกต้องกลายเป็นนายของโลก ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี้เพื่อกลายเป็นนายของโลก เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกเคยรับฟังเรื่องราวมาชาติแล้วชาติเล่าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่ลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เวลานี้ลูกเข้าใจอย่างแท้จริงแล้วว่าที่นี้เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในสวรรค์ เวลานี้สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ได้มีการอธิบายตรีมูรติแก่ลูกๆ ด้วยเช่นกัน ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปนั้นก่อตั้งขึ้นโดยผ่านบราห์มา ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว ไม่มีศาสนาอื่นใด ศาสนานั้นไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ แต่จะมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจรเพื่อสอนลูกๆ นี่คือนิเวศวิทยา ลูกต้องเปลี่ยนแปลงบุคลิกของลูกที่นี้ ต้องมีการขจัดกิเลสทั้งห้าออกไป ลูกเคยไปอยู่เบื้องหน้าเทพและร้องเพลง: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม เราเป็นคนบาป ผู้คนของบารัตเคยเป็นเทพ ในยุคทองลักษมีและนารายณ์เคยเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ขณะที่ในยุคเหล็กนี้พวกเขากลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้พวกเขากำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาเคยเป็นดวงวิญญาณที่สะอาดประสาทมที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ร่างกายของพวกเขาสะอาดประสาทมด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณเป็นเช่นไรเครื่องประดับก็เป็นเช่นนั้น เมื่อทองคำมีโลหะผสมเข้าไป คุณค่าของมันจะลดลงไปอย่างมาก คุณค่าของลูกก็สูงมากเช่นกัน เวลานี้คุณค่าของลูกได้ลดลงไปอย่างมาก! ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แต่เวลานี้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ยิ่งลูกมีโยคะมากเท่าไร สนิมจะถูกขจัดออกไปมากเท่านั้น ความรักของลูกที่มีต่อพ่อก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แล้วลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข บาบอบอกลูกอย่างชัดเจน: ลูกๆ จงบันทึกข่าวว่าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวันมากแค่ไหน คำพูดที่ว่า “การจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง” นั้นลูกต้อง ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงและสนิมถูกขจัดออกไป ความคิดสุดท้ายจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง โลกที่นำทางเหล่านั้นพาไปสู่การจาริกแสวงบุญทางกาย ที่นี้ลูก ดวงวิญญาณอยู่ในการจาริกแสวงบุญด้วยตัวเอง ลูกต้องไปที่อาณาเขตสูงสุดเพราะเวลานี้วงจรของละครกำลังจะสิ้นสุดลงแล้ว ลูกรู้ว่าโลกนี้สกปรกมาก ไม่มีใครรู้จักพระเจ้าและพวกเขาก็จะไม่รู้จักท่าน เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: บางคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง สำหรับพวกเขาแล้วนรกนี้เป็นเหมือนสวรรค์ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ลูกๆ ต้องการอยู่ในความสันโดษอย่างมากเพื่อจะไตร่ตรองความรู้นี้ ลูกอยู่ในความสันโดษได้ดีมากที่นี้ และเหตุนี้เองมธุบันจึงได้รับการยกย่อง ลูกๆ ควรมีประสบการณ์ของความสุขเป็นอย่างยิ่ง พระเจ้ากำลังสอนเราดวงวิญญาณ

ท่านสอนเราด้วยวิธีเดียวกันในวงจรก่อนหน้านี้ นี่ไม่ใช่เรื่องของภุชณะ เขาเป็นเด็กเล็กๆ เขาเป็นดวงวิญญาณในขณะที่ผู้นี้เป็นดวงวิญญาณสูงสุด ศรีภุชณะดวงวิญญาณอันดับหนึ่งได้กลายเป็นอันดับสุดท้าย ดังนั้นชื่อของเขาจึงเปลี่ยนไป ชื่อของเขาจะแตกต่างกันอย่างแน่นอนในชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ผู้ที่ถูกเรียกว่าดาต้าเลคราช นี่ก็คือชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อต้องเข้ามาในใครบางคนอย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ พ่อสอนลูกๆ: ลูกเท่านั้นที่ศึกษาสิ่งนี้ ความรู้นี้จะไม่มีอยู่ในยุคทอง ที่นั่นจะเป็นเพียงรางวัล พ่อมาในยุคบรรจบพบกัน และให้ความรู้แก่ลูก จากนั้นลูกก็ได้มาซึ่งสถานภาพของลูก นี่คือเวลาที่จะประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆไม่ควรประมาท เมื่อมาทำให้ลูกประมาทก็เป็นสิ่งที่เข้าใจได้ว่ามันไม่ได้อยู่ในโชคของลูก พ่อเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามแล้วก็มีผลแตกต่างอย่างมากในโชคของลูก บางคนสอบผ่านและบางคนสอบตก เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่มีมรดกสองชั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามบางอย่าง พ่อพูดว่า: ลูกสามารถอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกได้ ลูกๆ ต้องชำระสะสางหนี้สินของลูกกับพ่อทางกาย ลูกต้องมีกฎเกณฑ์อย่างมาก ในโลกนี้ทุกสิ่งไม่มีกฎเกณฑ์ ลูกรู้ว่าลูกเคยสูงส่งมากและจากนั้นลูกก็ตกต่ำลงมาเรื่อยๆ เวลานั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกทุกคนเป็นลูกของพระชาติดาบราห์มา ลูกคือบีเค ดังนั้นเนื่องจากลูกทุกคนเป็นพี่น้องหญิงชาย จึงต้องไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใดๆ พ่อแสดงกลยุทธ์นี้แก่ลูก ลูกทุกคนก็เฝ้าแต่พูดคำว่า “บาบา บาบา” ดังนั้นลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกทุกคนเรียกพระเจ้าว่า “บาบา” ดวงวิญญาณพูดว่าพวกเขาเป็นลูกของชีพบาบา จากนั้นเมื่ออยู่ในร่างพวกเขาก็เป็นพี่น้องกัน แล้วเหตุใดจึงมีสายตาอาชญากร? ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ในที่ชุมนุมใหญ่ๆ ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน จากนั้นสิ่งสร้างนั้นก็ถูกสร้างขึ้นด้วยพระชาติดาบราห์มา ดังนั้นลูกทั้งหมดจึงเป็นพี่น้องหญิงชาย ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด เราทั้งหมดเป็นลูกๆของพ่อผู้เดียว เมื่อเราเป็นลูกของพ่อผู้เดียวแล้วเราจะต้องแหว่กับกิเลสได้อย่างไร? เราทุกคนเป็นพี่น้องกันและยังเป็นพี่น้องหญิงชายด้วย พ่อได้อธิบายแล้วว่าดวงตาเหล่านี้หลอกลวงมากทันทีที่ดวงตามองเห็นบางสิ่งที่ดีๆ หัวใจก็อยากได้สิ่งนั้นด้วย หากดวงตาไม่เห็นสิ่งใดก็จะไม่มีความปรารถนาใดๆ สายตาที่เป็นอาชญากรนี้จะต้องถูกเปลี่ยนไป พี่น้องหญิงชายต้องไม่ต้องแหว่กับกิเลส สายตาเช่นนั้นต้องถูกขจัดออกไป ต้องมีพลังของดวงตาที่สามของความรู้ ลูกได้ทำทุกสิ่งด้วยดวงตาของลูกมาแล้วเป็นเวลาค้างคาว เวลานั้นพ่อถามว่า: สนิมทั้งหมดจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? เราดวงวิญญาณผู้ที่เคยบริสุทธิ์ได้กลายเป็นผู้ที่มีสนิม ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความรักต่อท่านมากเท่านั้น ความรักลูกหล่อหลอมด้วยการจดจำระลึกถึงไม่ใช่ด้วยการศึกษา นี่คือนิโคโยคโบราณของภารตที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน พี่น้องทั้งหมดต้องได้รับคำแนะนำของพ่อของพวกเขาด้วยแนวคิดของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ทุกคนจึงได้ตกลงมาอย่างรุนแรงมาก พ่อพูดว่า: ตามละครแล้ว เวลานั้นเป็นบทบาทของลูก อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นอย่างแน่นอน ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะทำความเพียรพยายามอะไรก็ตามในวงจรที่แล้ว ลูกจะทำได้เหมือนกันนั้นอีกครั้งอย่างแน่นอน ลูกเฝ้าสังเกตการณ์อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ผู้คนมากมายจะมาที่นันทนาการของลูก นี่คือนันทนาการของพระเจ้าของลูก นี่คือนันทนาการของพระเจ้าผู้เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตน ผู้คนเหล่านั้นมีนันทนาการของชาวคริสต์เตียนหรือนันทนาการของชาวพุทธ ในขณะที่นี่คือนันทนาการของพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเข้ามาในร่างกายอย่างแน่นอน ลูกดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนเคยอยู่กับพ่อ ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าละครนี้เป็นอย่างไร ทุกคนในอาณาจักรของราวันไม่มีความรักในสติปัญญา เวลานั้นลูกต้องมีความรักต่อพ่อ ลูกเคยสัญญาว่า “ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่นใด” ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก มันเหมือนกับการปีนขึ้นไปบนตะแลงแกง การจดจำพ่อหมายถึงการปีนขึ้นไปบนตะแลงแกง ลูกดวงวิญญาณต้องลิ้มร่างกายของลูกและไปหาพ่อด้วยการจดจำระลึกถึง การจดจำระลึกถึงพ่อเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ไม่เช่นนั้นสนิมจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? ลูกๆ ควรมีความสุขภายในว่าชีพบาบากำลังสอนลูก ถ้ามีคนข้างนอกได้ยินสิ่งนี้เขาจะถามว่า “คุณกำลังพูดอะไร?” เพราะพวกเขาเชื่อว่าภุชณะเป็นพระเจ้า เวลานั้นลูกๆ ความสุขมากที่จะไปสู่อาณาจักรของภุชณะ ลูกก็สามารถกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงได้เช่นกัน เขาคือเจ้าชายองค์แรก เขาอยู่ในบ้านใหม่ ลูกๆ ที่ถือกำเนิดช้ากว่าก็จะมาภายหลัง อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไปเกิดในสวรรค์ ลูกก็สามารถกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ได้เช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถประกาศสิทธิในอันดับแรก ลูกประกาศจะถูกสร้างขึ้นตามลำดับ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ทำความเพียรพยายามให้มาก! ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์ เรื่องราวนั้นเป็นของนารายณ์ที่แท้จริง ลูกไม่เคยได้ยินใครอื่นพูดว่า “เป็นเรื่องราวของลักษมีที่แท้จริง” ทุกคนรักภุชณะ พวกเขาเฝ้าแต่ให้ภุชณะ แล้วทำไมจึงไม่เฝ้าแต่ให้ราเด? ตามแผนของละคร ชื่อของเขาได้รับการจดจำ ราเดที่ทัดเทียมกับเขา แล้วเหตุใดจึงมีความรักภุชณะมากกว่า? บทบาทของเขาในละครเป็นเช่นนั้น! บุตรชายจะเป็นที่รักมากกว่าเสมอ พ่อมีความสุขมากที่ได้เห็นลูกชาย เมื่อใครมีลูกชาย เขาก็มีความสุขมาก หากเขามีลูกสาวก็จะเฝ้าแต่รำลึก บางคนถึงกับฆ่าลูกสาว ลักษณะนิสัยนั้นแตกต่างกันมากในอาณาจักรของราวัน ลูกร้องเพลงว่า: ท่านไปด้วยทุกคุณธรรม... แต่เราไร้คุณธรรม พ่อพูดว่า: เวลานั้นจงกลับมามีคุณธรรมอีกครั้ง! เวลา

นี่ลูกเข้าใจว่าลูกได้กลายเป็นนายของโลกมาหลายครั้ง เวลาที่ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกๆ ควรจะมีความสุขมาก โอ้อโฮ! ชีพบาบากำลังสอนพวกเรา! นั่งลงและคิดถึงสิ่งนี้ พระเจ้ากำลังสอนเรา! โศกที่แสนมหัศจรรย์ ช่างมหัศจรรย์มาก! เพียงแค่คิดในลักษณะนี้ ลูกควรมีความสุขซึ่งอย่างมาก มหัศจรรย์ โศกที่แสนมหัศจรรย์! เราได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว และเราก็จะจดจำบาบาเท่านั้น เราต้องซึมซับความบริสุทธิ์ เรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ และดังนั้นเราจึงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง สิ่งนี้ก็คือ“มานมานะบาฟ”เช่นกัน บาบา กำลังทำให้เราเป็นเช่นนั้น นี่คือการของประสบการณ์ในทางปฏิบัติ พ่อแนะนำลูกที่สุดแสนหวาน: เขียนสารัตถ์ของลูก! นั่งในสันโดษและพูดกับตนเอง ติดเข็มกลัดนี้เหนือหัวใจของลูก เรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการทำตามครีมาของพระเจ้า ดูสิ่งนั้นและเฝ้าแต่รักสิ่งเหล่านั้น ด้วยการจดจำระลึกถึงบาบา เราจึงกลายเป็นสิ่งนี้ บาบา คือความมหัศจรรย์ของท่าน! บาบาก่อนหน้านี้เราไม่รู้เลยว่าท่านจะทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ผู้คนที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้าก็พร้อมที่จะตัดคอของตนและสังเวยชีวิตเพื่อจะได้นิมิต ด้วยการทำเช่นนั้นเท่านั้นที่พวกเขาจะได้นิมิต ลูกประคำของผู้เลื่อมใสศรัทธาก็เป็นของผู้เลื่อมใสศรัทธาเช่นนั้นเท่านั้น มีความนับถือต่อผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วยกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาของยุคเหล็กเปรียบเหมือนจักรพรรดิ เวลาที่ลูกๆ มีความรักต่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว สถิติปัญญาของลูกควรชัดเจนมากกว่า 84 ชาติเกิดของเราเวลานี้ได้มาถึงจุดจบแล้ว เวลานี้เราจะทำตามคำสั่งของพ่ออย่างเต็มที่ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เราต้องไม่พ่ายแพ้ต่อตัณหาราคะ หากลูกพ่ายแพ้ต่อตัณหาราคะลูกก็ต้องเสียใจภายหลัง แล้วลูกจะอย่างไร? กระดูกของลูกจะแตกสลายโดยสิ้นเชิง จะได้รับการลงโทษที่รุนแรงมาก แทนที่สนิมของลูกจะถูกขจัดออกไป ลูกก็就会被ปกคลุมด้วยสนิมมากยิ่งขึ้น ลูกจะไม่สามารถมีโยคะได้ จะเป็นเรื่องยากมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกหลายคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา อย่างไรก็ตามบาบารู้ว่าพวกเขาไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ มายาสรางพายุมากมายในสิ่งนี้ บางคนมีความฝันเช่นนั้นที่พวกเขาถูกรบกวนจากความฝันนั้น ความรู้ที่ง่ายมาก แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถอธิบายได้ อย่างไรก็ตามมีปัญหาในการจารึกแสงบุญของการจดจำระลึกถึง ลูกต้องไม่มีความสุขโดยคิดว่าลูกกำลังทำงานรับใช้มากมาย ลูกต้องทำงานรับใช้ของการจดจำระลึกถึงอย่างแผ่วทั่วต่อไปเรื่อยๆ ผู้ที่มีความสุขซึ่งของการเป็นลูกชายคนเดียวของชีพบาบา บาบา คือผู้สร้างโลก และฉันจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์อย่างแน่นอน ควรจะมีความสุขอยู่ภายใน: ฉันกำลังจะกลายเป็นเจ้าชาย อย่างไรก็ตามฉันไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้มากเท่ากับลูกๆ บาบาต้องคิดเกี่ยวกับหลายสิ่งหลายอย่าง ลูกๆ จะต้องไม่รู้ลึกจึ้งและคิดว่าบาบาให้การต้อนรับที่ดีมากต่อผู้คนที่มีความเชื่อเสีย เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ใครบางคน พ่อต้องจับชีพจรของแต่ละคนและมีปฏิสัมพันธ์กับเขาตามนั้น ครุมีวิธีการดูแลนักเรียนทุกคน ลูกๆ ไม่ควรมีความสงสัย เกี่ยวกับสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นั่งในสันโดษและพูดกับตนเองเพื่อขจัดสนิมออกจากดวงวิญญาณ อยู่ในจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึก

2. อย่าได้สงสัยเกี่ยวกับสิ่งใดหรือมีความอิจฉา รักษาความสุขภายในของลูก เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ที่แผ่ทั่วต่อไป

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่โยคยูกต์และยูกตียูกต์และอยู่เหนือในขณะที่ทำงานรับใช้ ผู้ที่เป็นผู้รับใช้ที่โยคยูกต์และยูกตียูกต์จะอยู่เหนือในขณะที่ทำงานรับใช้ ไม่ใช่พวกเขาไม่สามารถปราศจากร่างได้เพราะพวกเขามิงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ เมื่อลูกจดจำว่าฉันไม่ใช่งานรับใช้ของลูก แต่เป็นสิ่งที่พ่อให้แก่ลูก ลูกก็จะอยู่อย่างอิสระจากบ่วงพันธะ จงฝึกฝน: ฉันเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ฉันเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ในช่วงเวลาที่สำคัญให้ฝึกฝนสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมซึ่งเป็นสภาพสุดท้ายของลูก เช่นเดียวกับที่ลูกควบคุมการจราจรของความคิดของลูกทุกครั้ง ในทำนองเดียวกันในช่วงเวลาที่สำคัญจะมีประสบการณ์กับสภาพสุดท้ายและลูกจะสามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมในช่วงเวลาสุดท้าย

คติพจน์: ความปรารถนาดีเปลี่ยนคำแก้ตัวให้เป็นการแก้ไขปัญหา

*** โอม ชานติ ***